

Der var til denne Behandling ikke fremkommet andre Endringsforslag end det af Udvalget i Betænkningen stillede.

Lovudkastets eneste Paragraf, det af Udvalget stillede Endringsforslag, Lovudkastets Titel og dets Overgang til tredje Behandling fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Bendsen): Ogsaa med Hensyn til dette Lovudkast skal jeg indskrænke mig til at henvise til den afgivne Betænkning.

Justitsministeren: Vaade i Motiverne til Lovforslaget og i det ærede Udvalgs Betænkning foreligge de Forhold, der er Tale om med Hensyn til vedkommende Mand, saa klart, at jeg ikke finder Anledning til yderligere at gaae ind derpaa. Det er Betragtningen af disse Forhold, der for Thinget vil afgive Bestemmelse her, hvorledes man skal fastsætte hans Pension; da dette ligefrem maa være Gjenstand for et Skjøn af den Opførelse, han har udviist, kan jeg kun henstille til Thingets Velvillie, om ikke netop Hensynet til det forholds- mæssig ringe Omfang af de Forseelser, hvori han har gjort sig skyldig, maatte afgive tilstrækkelig Grund til at lade det blive ved de 300 Rd. istedetfor at nedsætte Summen til 250 Rd.

S. Pedersen: Det forekommer mig ikke, at der i Motiverne er fremsat tilstrækkelige Grunde til Undskyldning for, hvad der ved Kommissionen er oplyst, at denne Mand har gjort sig skyldig i. Det maa gjøre et uhyggeligt Indtryk paa Enhver at læse Motiverne, idetmindste har jeg faaet et saadant Indtryk deraf. Det er ikke i et enkelt Tilfælde, men i flere forskellige Henseender, at denne Mand har viist Ufetterrettelighed, og man undgaaer ikke Indtrykket af, at, forsaavidt der havde været tilveiebragt juridisk Bevis, kunde man fristes til den Tanke, at det kunde have ledet til det Resultat, at han ikke alene maatte afskediges uden Pension, men endog hjemfalde til et kriminelt Straffeanvar. Under Behandlingen her af mange Love om Embedsmænds

Lønning er det ofte og med stærke Ord gjort gjældende, hvilket Ansvar Embedsmændene havde, og hvilke Krav Staten stillede til dem; man er stadigt gaaet fremad med Hensyn til Størrelsen af Lønningerne, tilbeels støttende sig til Tidsforholdene og de for Skattehyberne gunstige Konjunkturer, men navnlig for at sikre sig en redelig og dygtig Embedsstand. Det forekommer mig derfor, at hvis man kommer ind paa den Vej, som man her synes, om end kun i ringe Omfang, at betragte, vil dette være det Samme, som at gjøre Uret imod de Embedsmænd, der have tjent med Trofast og Opriktighed, og som ikke faae Mere, end Loven tillader dem, hvorimod man her giver Pension til en Mand, der synes at have gjort sig fortjent til en modsat Behandling. Uagtet Summen ikke er stor, forekommer det mig dog, at selve det til Grund for Pensionen liggende Princip er af den Vessaffenhed, at man ikke her skal give det Medhold ved at stemme for Udvalgets Indstilling.

Ordføreren: Man har ved Afgjørelsen af saadanne Spørgsmaal ikke Andet at henholde sig til end de faktiske Omstændigheder, som ere refererede i Motiverne til Lovudkastet, i Forbindelse med Udvalget af Dommen. De faktiske Omstændigheder, hvorfor den Paagjældende er dømt, ere nu af den Vessaffenhed, at der kun er idømt ham en Pengebød. Naar hensees til Bestemmelsen i § 6 i Pensionsloven, har Udvalget derfor meent, at man ikke var berettiget til under disse Omstændigheder at udelukke ham fra Pension. Man har derimod ikke troet at burde tillægge ham hverken den fulde Pension, som vilde tilfalde ham, naar han ikke havde begaaet nogen Mislighed, eller ikke engang den Sum, hvortil han er indstillet af den høitærede Minister. Derimod synes man at maatte tilstræbe, at der blev tillagt ham om trent Halvdelen af, hvad han i det førstnævnte Tilfælde kunde gjøre Krav paa. Meningen har heller ikke været, at han skulde kunne leve af Pensionen, men kun, at der skulde gives ham et Bidrag til hans Underhold. Det er disse Hensyn, der have været bestemmende for Udvalget; isvrigt skal jeg henholde mig til Betænkningen.